

Redakteur - Besitzer
W. Jurukoff.

Varnaer Nachrichten

Varna, den
30. März. 1916.

III. 916
5. Sept.

Мръ Хр. С-й-въ Варна.

ПАКЪ ЗА АНГЛИЯ.

За усилюване на морското си надмощие, Англия създаде принципа на Statu quo — то. За поддържането на този принцип, Англия от въвежда сключва съюза с по слабите държави и се съпоставя на опасните си конкуренти. Последният и „Entente Cordiale“ бѣ насоченъ противъ мощна Германия, за да парализира икономическия ѝ подъемъ и зараждащото ѝ морско могѣщество.

Англия поддържа своята политика съ безразборни и отъ всѣкакво естество сръдства. У английскитѣ държавници цари принципа — цѣльта оправдава сръдствата. Бюръ отдавна е отбѣлзвалъ, че политиката на Англия е „политика подла, прикрита, лъжлива и фалшива“. А девиза ѝ, подчеркнува Хаустонъ Стивенъ Чамберленъ, е: „война, търговия и пиратство.“

Въ Юридическото списание „Zeitschrift für die gesamte staatsrechtliche Wissenschaft“ Dr. Ernst Schulze публикува интересната студия — „Политическиятъ убийства въ английската история“. Авторъ изтъква приетата въ Англия система на политическиятъ убийства за прѣмахване на политическия ѝ противници. „Политическиятъ убийства въ тази война се извършватъ доста старателно...“ Лордъ Киченеръ е обѣщавалъ на първо време 20,000 ф. стерлинги за убийството на видни личности въ Турция. Политическото убийство се употребява съвсѣмъ явно, като система, отъ английскитѣ държавни мъже. Споредъ свѣдѣнията на вѣстниците отъ юний 1915 г. въ бюджета на външното министерство сѣ биле прѣдвидени 500,000 лири стерлинги (10 милиона марки) за шпионажъ и политически убийства. За тази цѣль служи така нареченото „агитационно бюро“ за осъществяване политически цѣли. По ранния му ръководителъ загубилъ мѣсто си поради несполука да се убие ирландеца Казементъ, поради несполуката да се извърши атентатъ противъ Царя на България, както и поради това, че единъ комплотъ въ Гърция не докаралъ желанната цѣль. Авторъ на студията посочва на убийството на видния французинъ Жореса.

Съ такива пристѣпни сръдства Англия си служи, за да запази морското си надмощие всѣвътската търговия и за да

осъществи грубитѣ си егостични мечти.

Благодарение на националното си напращане въ областта на стопанството, индустрията, културата, техниката и военното изкуство, Германия на послѣдъкъ се издигна като мощна държава, и по пѣтя на мирната стопансвенна конкуренция, зашлаши английското върховенство на моретата и всѣвътската търговия. Англия съ „антанти“ политически убийства и всѣвъзможни езунтски сръдства подготви и прѣдизвика общо-европейския пожаръ. Английския работнически в-къ „Лейбъръ лидеръ“ ни открива намѣренията на Англия да воюва съ Германия „още прѣди 12 години“. Гисепъ Боулъ въ „Кандитъ Квотерли Ревю“ разкрива прѣдисторията на войната, като посочва, че Грей, Халданъ и Асквитъ още прѣзъ м. януарий 1914 година рѣшили да подкрѣпятъ съ военна сила Франция противъ Германия и започнали прѣговори за задръжнот дѣйстви на армията и флотитъ имъ. Петроградскитъ кореспондентъ на агенция Райтеръ на 16 юний 1914 г. телеграфира за готвящия се прѣзъ нощта императорски декретъ за мобилизацията на руската армия, рѣшена, слѣдъ Английскитъ увѣрения за пълната намѣса на Англия въ войната. Англичанина Чамбарленъ сѣщо ни увѣрява, че Англия е прѣдизвикала войната, „понеже тя я искаше и рѣши. Въ Англия всички очакваха войната съ нетърпение, защото тята въ себе си слѣпа умраза къмъ Германия“.

Извѣстния политически публицистъ Ревентловъ въ книгата си „Вампира на Европа“ изтъква, че Англия е имала за цѣль да подпали Европа, да застави народитѣ да се биятъ, да задължиятъ и осиромашиятъ. По такъв начинъ тя ще нанесе поражения на търговията, индустрията, ще се настани безпрѣпятствено на пазаритѣ имъ и ще забогатѣе.

Войната изтъква замислитѣ на Англия, подлитъ, разбойническитъ и сръдства и безподобното ѝ фарисейство и езунство. Войната откри и нейната гнилоост. Англия прѣдчувства фаталния край на войната. Съ подлостъ и безчестия се отива винаги къмъ гибель.

Разни телеграми.

Западень фронтъ.

БЕРЛИНЪ, 14 мартъ. Германска главна квартира.

Тая сутринъ избухнаха английски мини при нашитѣ позиции при Сенъ-Елоа, южно отъ Иперъ и разрушиха нашитѣ окопи въ една ширина отъ 100 метра. На тамъ настаненихъ рота сѣ били причинени извѣстни загуби.

Въ мѣстността сѣверно и източно отъ Вермелъ станаха мини боеве които сѣ завършиха съ добъръ успѣхъ за насъ; при тия боеве ний взехме нѣколко плѣнника. Южно отъ Ла Воазелъ, сѣверо-източно отъ Албортъ, английски части прѣдприваха настѣпление крето ний отблъскахме съ артилерийски огнь.

Прѣзъ послѣднитѣ дни англичанитѣ наново обстрѣлваха града Ленсъ. Артилерийскитъ боеве въ Аргонитъ, както и въ мѣстността на рѣкана Маасъ отъ време на време отслабнаха.

Източень театръ.

БЕРЛИНЪ 14 мартъ. По фронта на генералъ фелдмаршалъ Фонтъ Хинденбургъ руситѣ подновиха вчера своитѣ атаки съ особена сила. Въ гъсти колонии и съ голѣмо число мунции както никога до сега тѣ настѣпваха къмъ германскитѣ линии сѣверо-западно отъ Якобцадъ но бѣха отблъснати съ тежки загуби безъ да постигнатъ какъвто и да било резултатъ.

При Великоо село южно отъ Витсинашнтѣ авангарди влѣзоха въ сражение съ руситѣ въ което излѣзоха побѣдителни и плѣнниха 57 души и 2 картечници. Новитѣ неприятелски атаки същущу позицитѣ ни сѣверо-западно отъ Постани окончателно пропаднаха.

Южно отъ езерото Нарошъ сѣ завърза едно сражение между малобройни наши войски и три руски армейски корпуса, нашитѣ позиции бѣха почти загубени когато додоха въ подкрѣпа западно пруски полкове отъ Макързиче, които контраатакуваха и прѣвзеха позицитѣ съ цѣлата околностъ които на 7 т. м. бѣхме изгубили. При това сражение взехме въ плѣнъ 21 офицера 2140 войника и извѣстно число картечници.

Нашитѣ авиатори хвърлиха успѣшно бомби надъ гаритъ Дюнабургъ, Виаеика и други по линията Барановичи — Минскъ.

По Балканскитъ фронтъ положението е неизмѣнено.

ПАРИЖЪ, 14 Мартъ. Парламентарната конференция на Сягласиенето почна вече своитѣ заседания. Английската прѣса настоява щото тая конференция да не се занима-

ва съ въпроси отъ воененъ характеръ. В-къ „ТАНЪ“ подчертава че парижката конференция ще се занимава съ постигането на една извѣстна цѣль, но не за окончателно изключване на Германия отъ ѝ свѣтовния търговски пазаръ.

РИМЪ, 14 мартъ. Отъ езика който държи италианската прѣса сѣ прѣдвизжда недоволство то което би възникнало въ случай, че сѣ пратятъ италиански войски на французкия западнь фронтъ. „Кориера де ла Сера“ изтъква, че всѣки съюзникъ трѣбва да дѣйства въ логическо съзнание, и частно да употребява своитѣ сили за постигане крайнитѣ цѣли.

ВИЕНА, 14 мартъ. По италианскитъ фронтъ Австро-унгарскитъ войски прѣвзеха една цѣла позиция по сѣверната частъ на височината Подгорица при Гьорцъ и плѣнниха гарнизона и състоящъ сѣ отъ 525 души, между които 13 офицера.

МИЛАНО, 14 мартъ. Лондонскитъ кореспондентъ на в-къ „Кориеръ де ла Сера“ съобщава че англичанитѣ сѣ изпратили нови войски на французкия фронтъ. Въ английскитъ линии между Арасъ и Либеръ, секциитъ Суше — Ньовилъ — Сенъ Вастъ — Лабиринтъ, бѣха заети отъ французки войски, които сега сѣ замѣстятъ отъ английски. Англичанитѣ помагатъ на французитѣ и съ оржиди снети отъ паракоситѣ и прѣнесени на фронта около Вердонъ.

ПАРИЖЪ, 14 мартъ. Сенаторъ Хуберъ пише въ тукъ излизашъ в-къ „Журналъ“: „Французкото обществено мнѣние не може да въприеме безвъзвѣстие свикането на набора 1888 година. Франция стана все по бѣдна въ активна и пасивна отъ хора. Коя е тая страна която като нѣщата до край е принудена да пожертвува всичкитѣ си здрави мъже. Индустрията, търговията и земледѣлието страдатъ тѣвръдъ много поради липса на на работни рѣцъ. За това трѣбва и нашитѣ съюзници да мислятъ, а не само ний. Да сѣ надяваме че този въпросъ не ще бѣде забравенъ въ парламентарната конференция! Франция до сега е работила за всички и нека отъ сега нататкъ всички да работятъ за нея.“

ПАРИЖЪ 14 мартъ. Максималната цифра на французкитѣ банкиоти, която на 11 май 1915 год. бѣ опрѣдѣлена 15 милиарда сега е била възкачена на 18 милиарда. Споредъ равностѣйката отъ 10 мартъ 1916 год. книжниятъ оборотъ на Франция възлиза на 14,740,000 съ едно увеличени отъ 720 милиона отъ прѣдшната равностѣйка.

Извѣстниятъ финанситъ Франсоа Лебонтъ пише по тая въпросъ въ в-къ „Льовръ“ слѣдното: „Французкото земледѣлие не може нищо да направи безъ достатъчни работни сили и безъ транспортни сръдства, то сега е лишено както отъ едното тъй и отъ другото. Лѣшото време е закѣснѣло пролѣтнитѣ работи. Прѣзъ пър-

ZUR LAGE

Aus Bukarest wird gemeldet: Die letzten Erklärungen Sasonows über Rumänien geben der Presse Anlass zu eingehenden Erörterungen über die Beziehungen zu Russland. Die konservative „Politique“ findet die Versicherung Sasonows für sehr sonderbar, dass Rumänien und Russland einen gemeinsamen Feind in Deutschland haben. Wenn es sich hier nicht um einen aus falschen oder erst zu beweisenden Voraussetzungen gezogenen Schluss handle, worin die russische Diplomatie so bewandert ist, dann leide Sasonow an einer sehr bedauerlichen politischen Kurzsichtigkeit. Die Rumänen dürften auch in diesem Augenblick nicht darauf vergessen, dass Sasonow sich selbst bemüht, Rumänien daran zu erinnern, dass Russland trotz des erlittenen Ungemaches seinen Blick hypnotisch nach Konstantinopel richte. Ein grosser Unterschied sei auch in dem Ton zwischen der letzten Rede Sasonows und der im Januar des Vorjahres. Damals sprach Sasonow noch von der Zerschmetterung Deutschlands, während er jetzt erkläre, dass die Verbündeten nur das Recht zum Fortschritt im Frieden und in der Freiheit forderten. Das Schweizer Asquiths über die Frage von Elsass-Lothringen sei ein Gegenstück hierzu. Die „Ziua“ sagt, die rumänische Regierung habe die Pflicht, dem Volke zu erklären, wie die Rede des russischen Ministers des Aeussern aufzufassen sei. Bemerkenswert ist, dass sowohl der offiziöse „Vittorl“ als auch die russophile „Roumanie“ zu dem Schlusse kommen, dass der Krieg noch lange dauern werde. Die „Roumanie“ meint, dass Sasonow alle schwebenden Fragen mit grosser Klarheit und absoluter Offenheit erörtert habe und kommt zu dem Schlusse, dass die Tatsache, dass sämtliche Kriegführenden die gleiche Siegeszuversicht haben, ein Beweis mehr dafür sei, dass

витѣ хубави дни много землѣдѣлци бѣха приготвили за работа голѣми ниви отъ които малка частъ сѣ били обработени защото липсватъ нуждитѣ сили за това. Особено картофи и пѣвкло е било по-сѣто въ малко, недостатъчно количество.

ПАРИЖЪ 14 мартъ. В-къ „Уестъ“ съобщава че Французкия паракосъ „Ларашъ“ е билъ поканенъ отъ испанскитѣ власти да напусне въ 24 ч. испанскитѣ води, защото е нмалъ оржиди и слѣдователно е единъ въоръженъ търговски паракосъ.

ВЕЛОСИПЕДЪ „СВИФТЪ“ малко употребяванъ продава младши подофицеръ Георги — Зими 1 рота 48 полкъ.

Добрѣ приготвенъ тютюнъ, панироси ще намѣритѣ въ тютюнопродавницата до кафене „Балканъ“. Сѣщо вѣстници и списания.

Нечувана до сега икономия на газъ. За спални стаи и коридори 2 ст. газъ 20 часово непрекъснато горение дълга годишна трайностъ, употребява се безъ шише и безъ фитилъ, не пуши ни е мирисе, не се налива газъ, а се натопява 3 минути въ газъ слѣдъ всѣкое 20 часово непрекъснато горѣне. Единствената безопасна азбесто а химическа ламба „Звѣзда“.

Продава се при производителя Перикли Георгиевъ, улица Прѣславска № 112 цѣна 1 левъ едната.

Продава и Азбестови практични економични азбестови подпалки за печки 30 ст. едната.

Отъ два клгр. комплекти пиринчени лампиранъ въ кутин грамове 12 лв. комплекта.

1—10

Zu vermieten!

ein grösseres und ein kleineres möbl. Zimmer

Filaretovstr. Nr. 10, bei der armenisch. Schule. In der Nähe der bulg. Schule. Sv. Kliment.

man noch weit vom Frieden entfernt sei.

In einer mit dem Pseudonym „Diplomatikus“ gezeichneten Darlegung des „Neuen Wiener Journals“ heisst es, die Vervandts-Staatsmänner sind zwar immer noch bemüht in ihren Kundgebungen über die Kriegsdauer den Schein der Einheitlichkeit aufrecht zu erhalten. Die Phrase von der jahrelangen, vielleicht unabsehbaren Dauer des Krieges wird aber nur noch in London, aber nicht mehr in Paris, Petersburg und Rom zum besten gegeben.

Auch bei der Kennzeichnung der Kriegsziele fehle die frühere Einheitlichkeit der Grosssprecherei. Die Diplomatie des Vervandts bereitet sich vermuthlich darauf vor, ihre Kriegsziele bescheidener zu begrenzen, sodass sie allmählich für die Gegner diskussionsfähig werden könnten.

Rumänien hat gegenwärtig ein derartig unbestimmtes Benehmen, dass man nicht voraussehen kann, an welcher der kriegführenden Gruppen es sich anschliessen wird. In letzter Zeit bemerkt man eine nervöse Stimmung in der russischen Presse gegen Rumänien, wegen des geschlossenen Vertrages für die Verschaffung von Brotfrüchten an Deutschland. Von manchen Seiten besagen die Nachrichten, dass Rumänien von Frankreich und England durch Russland Kriegsmaterialien erhält.

Die Beziehungen zwischen Bulgarien und Rumänien sind immer freundschaftlich. Die rumänische Regierung hat nochmals durch ihren Gesandten in Sofia Herrn Derussi, dem Ministerpräsidenten Dr. Radoslavoff versichern wollen, dass Rumänien die freundschaftlichen Beziehungen mit Bulgarien bewahren will.

Die Angriffe der Russen an der Ostfront sind überall gescheitert. Der Vormarsch des russischen Heeres im Kaukasus und die Blicke der Russen auf den Persischen Golf, ändern vollständig die Richtung des Bestrebens Russlands nach freiem offenen Meere. Dieses Bestreben vermindert die Bedeutung die Russland an den Dardanellen hat.

Laut Schweizer Meldungen hat der italienische Oberbefehlshaber Cadorna in Paris, mit dem General Joffre, dem italienischen Gesandten Tittoni und dem Munitionsminister Al. Thomas lange Beratungen gehalten. Cadorna hätte einen Brief des italienischen Königs an Poincaré gebracht. Nach seinen Begegnungen in Paris, wird sich General Cadorna nach London begeben und dann zum belgischen König.

Cadorna wird auch der Parlamentar-Konferenz in Paris beiwohnen.

Die Südslavische Korrespondenz meldet: Zur Ablehnung des Besuches des Ententelegers in Saloniki durch König Konstantin wird bemerkt, dass es begreiflich sei, wenn der König sich geweigert habe, der Einladung des Generals Sarrail Folge zu leisten. Man

könne von den Gerüchten absehen, die davon wissen wollten, dass König Konstantin sich dadurch in gewisse persönliche Gefahren begeben hätte, es stehe aber jedenfalls fest, dass König Konstantin durch seine Weigerung, nach Saloniki zu gehen, damit auch den schlaunen Plan der Entente durchkreuzte, die den in Saloniki geschaffenen Zustand auf diese einfache Weise sanktionieren lassen wollte.

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 28. März.

Berlin, den 28. März 1916.

Westl. Kriegsschauplatz.

Grosses Hauptquartier:

Heute früh beschädigten die Engländer durch eine umfangreiche Sprengung unsere Stellung bei St. Eloi, südlich von Ypern, in einer Ausdehnung von über 100 Metern und fügten der dort stehenden Kompagnie Verluste zu. In der Gegend nördlich und östlich von Vermelles hatten wir einen Minenkampferfolg und machten Gefangene. Weiter südlich von La Boisselle, nordöstlich von Albert, hinderten wir schwächere englische Abteilungen durch Feuer am Vorgehen gegen unsere Stellung. Die Engländer beschossen in den letzten Tagen wieder die Stadt Lens.

In den Argonnen und im Maas-Gebiet erfuhren die Feuernämpfe nur vorübergehend Abschwächung.

Wien, den 28. März 1916.

An der italienischen Front eroberten österreichisch-ungarische Truppen am Görzer Brückenkopf die ganze italienische Stellung vor den Podgora-Höhen und nahmen 525 Italiener, darunter 13 Offiziere, gefangen.

Zürich, den 28. März 1916.

In Italien nimmt die Opposition zu, Truppen an die französische Westfront zu schicken. Corriere della Sera hebt hervor, jeder Verbündete müsse in logischer Uebereinstimmung handeln und seine Kräfte für die Einheit der Endzwecke intensiv ausnützen.

Berlin, den 28. März 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Gegen die Front unter dem Befehl des Generalfeldmarschalls von Hindenburg erneuerten die Russen gestern die Angriffe mit besonderer Heftigkeit. So stiessen sie mit im Osten bisher unerhörtem Einsatz an Menschen und Munition gegen die deutschen Linien nordwestlich von Jakobstadt vor; sie erlitten dementsprechende Verluste, ohne irgendwelchen Erfolg zu erringen.

Bei Welikoje und Selo, südlich von Widsy, nahmen unsere Vortruppen in einem Gefecht den Russen 57 Gefangene ab und erbeuteten 2 Maschinengewehre. Wiederholte Bemühungen des Feindes gegen unsere Stellung nordwestlich von Postany scheiterten völlig.

Nachdem südlich des Narocz-Sees mehrfach starke Angriffe von Teilen dreier russischer Armeekorps abgeschlagen waren, traten westpreussische Regimenter bei

Mokrzyce zum Gegenstoss an, um Artilleriebeobachtungsstellen, die beim Zurückbiegen unserer Front am 20. März verloren gegangen waren, zurückzunehmen. Die tapfere Truppe löste ihre Aufgabe in vollem Umfange. Hierbei, sowie bei der Abwehr der feindlichen Angriffe wurden 21 Offiziere und 2140 Mann gefangen genommen, sowie eine Anzahl von Maschinengewehren erbeutet.

Unsere Flieger belegten die Bahnhöfe von Dünaburg, Wilejka und die Bahnanlagen an der Strasse Barinowitsch-Minsk mit Bomben.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Die Lage ist im allgemeinen unverändert.

Paris, den 28. März 1916.

Senator Humbert

schreibt im hiesigen Journal: Die französische öffentliche Meinung nahm die Einberufung der Jahresklasse 1888 nicht ohne Bewegung hin. Frankreich werde fortwährend ärmer an Menschenmaterial, an Menschenreserven. Humbert fragte wörtlich: „Wo ist ein Land, das wie das unsrige, bis ans Ende seiner Mittel an gesunden Männern ging?“ Humbert betont, dass Industrie, Handel und Ackerbau in Frankreich unter den Mangel an Menschen leiden, und schlägt vor: Das müssen auch heute die Verbündeten gedenken, nicht nur wir allein; hoffentlich wird das Problem auf der Pariser Konferenz nicht vergessen, Frankreich arbeitet für alle, heute mögen alle für Frankreich arbeiten.

Paris, den 28. März 1916.

Die Konferenzen der Ententeregierungen in Paris beginnen nunmehr. Die englische Presse stellt fest, dass ausschliesslich nicht militärische Dinge erörtert werden sollen. Der Pariser „Tems“ betont, das Hauptziel der Pariser Konferenz sei nur ein erreichbares Anstreben, was keinesfalls die völlige Ausschaltung Deutschlands aus dem Welthandel bedeute. Die Entente scheint demnach ihrer Gewohnheit gemäss nach grossen Prophezeiungen, Ankündigungen und Versprechungen, langsam Wasser in ihren Wein zu giessen.

Genf, den 28. März 1916.

L'Ouest meldet: Der französische Dampfer Larache wurde von spanischen Behörden benachrichtigt, dass er binnen 24 Stunden in See gehen müsse, weil er Heckgeschütze an Bord hatte, also ein bewaffneter Handelsdampfer ist.

Amsterdam, den 28. März 1916.

Wie der Londoner Korrespondent des Corriere della Sera meldet, setzten die Engländer neue englische Truppen an der französischen Front ein. In der englischen Linie Arras bis Albert war früher die Section Souchez, Neuville, Saint Wasst, Labyrinth von französischen, jetzt ist sie von englischen Truppen besetzt.

ВИНОВНИКЪТЪ ЗА ВОЙНАТА.

Ръчът, който Сазонов държа в думата, в която ръчът той хвърли виновността за войната върху Германия, даде повод на много в-ци да се занимават с тоя въпрос, като всеки един го представя — според както го разбира.

По тоя случай неутралният Швейцарски в-к „Кореспонданс Политик“ пише следното:

Въ отговор на ръчът на г-н Сазонов ний искаме да му отправим следните малки въпроси. „Кой е въоръжил ръката на убиеца на Ерцхерцог Франц Фердинанд? Не бяха ли ония сжщитъ панславянски комитети които подготвиха бунтът противъ Александър Батемберг, който организираха убийствата на българ. м-ръ Стамболов, на князь Александър Обрнович и неговата съпруга Драга? Тия прѣдстѣпления не сж ли били извършени съ знанието на много руски държавни мъже, които имена ний можемъ да споменемъ?“

Списанието „Аусвертигес Амт“ търсѣйки виновника за войната публикува разни документи за станалитъ дипломатически постѣпки отъ 26 Юлий до 1 Августъ 1914 год. между руското правителство и германскитъ пълномощенъ м-ръ въ Петроградъ, Графъ Пурталесъ.

На 26 юлий 1914 год. споредъ документитъ, се вижда, че графъ Пурталесъ е искалъ обяснения отъ г-нъ Сазонова за рускитъ военни приготовления които сж били равносилни на една частична мобилизация. Въ отговоръ на това, г-нъ Сазоновъ е заявилъ, че рускитъ военни приготовления нѣматъ никакво особено значение.

На 28 Юлий с. г. графъ Пурталесъ се оплаква прѣдъ руското правителство, че то е конфискувало безъ всѣкава причина безжичнитъ телеграфни апарати на единъ германски параходъ намиращъ се въ Петроградското пристанище. Сжщиятъ день вечерътъ герман-

Die Engländer unterstützten die Franzosen weiter durch Abmontierung schwerer Geschütze von Kriegsschiffen, die sie nach Verdun transportierten.

Paris, den 28. März 1916.

Die Maximalziffer der französischen Banknoten, die am 11. Mai 1915 auf 15 000 Mill. Frs. festgesetzt war, ist nunmehr auf 18 000 Millionen Frs. erhöht. Nach dem Ausweis vom 23. März 1916 betrug der Notenumlauf Frankreichs 14 720 Millionen Frs. hatte also gegen den vorhergegangenen Ausweis um 720 Millionen Frs. zugenommen.

Francois Lebon erklärt im „L'Oeuvre“ vom 19. März: Die französische Landwirtschaft kann ohne genügende Arbeitskräfte, ohne Waggon für Transporte nichts leisten, sie erhält aber weder das eine, noch das andere. Schlechtes Wetter hat die Frühjahrsarbeit verzögert. In den ersten schönen Tagen begannen viele Landwirte grosse Flächen zu pflügen, die jetzt zur Hälfte ungebaut sind, weil man aus Mangel an Arbeitskräften nicht sähen kann. Namentlich sind Kartoffeln, Rüben, Mohrrüben in ungenügender Menge gepflanzt.

скиятъ канцлеръ е телеграфиралъ на своя пратеникъ въ Петроградъ да съобщи на руското правителство, че ако Русия мобилизира, Германия е пригудена да направи сжщото защото иначе мъжко ще може да се избѣгне войната. Г-нъ Сазоновъ взима бѣлѣжка отъ това съобщение, и не отговаря нито дума.

На 30 Юлий с. г. Кайзерътъ виждайки прѣдстоицѣтъ усложнения, лично се заема да посредничѣ за да се избѣгне единъ конфликтъ; той сполучва да възстанови сношенията между Петроградъ и Виена.

Прѣзъ следъващата нощъ, Русия обяви официално обща мобилизация.

Веднѣга на 31 Юлий с. г. графъ Пурталесъ отива въ руското министерство на външнитъ работи, но не намира тамъ г-нъ Сазонова, тъй като послѣдния се е намиралъ по него време при Царя. Графа е искалъ на г-нъ Нератовъ, своето голѣмо очудване и съжаление, че въ момента когато германскитъ императоръ съ правителството си употребяватъ всички усилия за да се избѣгне едно прѣкъсване на сношенията между Виена и Петроградъ, именно тогава Русия мобилизира.

Г-нъ Нератовъ е отговорилъ че ще съобщи това на м-ръ Сазоновъ.

Безъ да губи време графъ Пурталесъ отива въ Петерхофъ за да изложи лично на рускиятъ царъ, послѣдствията които би докарала руската мобилизация; той настойчиво е помолилъ Царъ Николай да отидѣ въ заповѣдта за мобилизацията на царя е отговорилъ, че това е невъзможно поради много съображения.

Бързината съ която руската мобилизация става обяснява защо Франция не е била веднага увѣдомена за руската мобилизация.

Невъротко но фантъ е, че францускиятъ посланикъ въ Петроградъ не е увѣдомилъ веднага своето правителство за общата мобилизация на руската армия.

Дѣйствително до 31 Юлий вечерътъ въ Парижъ не се е знало, че прѣзъ прѣдната нощъ Русия е мобилизира. Въ Парижъ, томе не се знаеше че германската мобилизация бѣше въ отговоръ на руската такава, и се мислѣше че Германия мобилизира и застрашава Франция.

Други документи които „Аусвертигес Амт“ излага, доказватъ, че Русия е постѣпила по тоя начинъ защото е била увѣрена и усигурена за съдѣйствието на Англия.

Цѣрътъ

противъ ревматизъмъ „Слѣдъ ужасъ спасение“ ще намѣрите срѣщу лн 2-40 въ тютюнопродавницата до кафене „Балканъ“.

Младежъ

свършилъ тукашното срѣдно търговско училище, владѣе отчасти френски и немски и кореспонденция търси подходяща работа. Споразумѣние въ вѣстникарска агенция до кафене „Балканъ“

ЦИГАРИЛА

различни форми, българско производство съ надписъ „Варна“ при тютюнопродавницата ул. Прѣславска до кафене Балканъ. Печатница „ЗОРА“ — Варна.